730/05

Den 17. august 2005 blev i sag nr. 65.886:

xxxxx xxxxxxx
xxxxxxxxxx xx
xxxx xxxxxxxxx x

mod

Himmerland Forsikring gs.
Himmerlandsgade 110
9600 Aars

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har motorkøretøjsforsikring i Himmerland Forsikring gs., klager over størrelsen af den af selskabet udbetalte erstatning til modparten efter et færdselsuheld, hvori den forsikrede bil har været impliceret.

Det fremgår af sagen, at færdselsuheldet skete den 23/3 2004, hvor klagerens ægtefælle bakkede ud af sin parkeringsplads samtidig med, at modparten kører ind til parkering. Den 30/6 2004 modtog klagerens selskab regreskrav fra modpartens selskab desangående, hvoraf fremgik, at skaden var opgjort til 10.903,11 kr. Skadezonen var i regresmeddelelsen angivet til at være ”højre side midt” og ”højre side bag”.

Selskabet anmodede herefter klageren om at udfylde en skadeanmeldelse. Den modtog selskabet den 6/7 2004 bilagt skrivelse af 1/7 2004, hvori klageren redegjorde for hændelsesforløbet efter påkørslen således:

> "Der sker det, at vores venstre kofanger skraber hen ad højre bagdør på modpartens bil. Min kone stopper selvfølgelig op og sammen med modparten kigger de på skaden. Der er kun sket det, at der blev lavet en stribe med maling fra vores bil. Der er ikke lavet buler i bilen. Min kone siger til modparten, at der ikke skal blandes forsikring ind i det for den smule maling, der sikkert kunne fjernes uden problemer.

Modparten får vores telefonnummer og hjemmefra ringer hun for at få oplysning om vores forsikringsselskab. Samtidig siger hun, at en ven af hende en autolakerer - siger, at der er sket skade for 3-4.000 kr.

Det kan vi selvfølgelig ikke forstå og jeg siger til modparten at jeg vil op og se bilen. Jeg ringer til hende lørdag 27. marts. Hun er ikke hjemme, men hun ringer senere til mig og siger, at hun kan se jeg har ringet. Jeg aftaler så med hende at jeg kommer op til hende søndag den 28. sidst på formiddagen. Jeg er i P. klokken 11.30. Hun er ikke hjemme, hun lukker i hvert fald ikke op. Efter adskillige gange at have både ringet og banket på døren, giver jeg mig til at rense bildøren. Det viste sig at det ikke var noget problem. Døren blev som ny igen og der var ingen buler at se. Jeg ringer på hos naboen for at høre om han ved hvor hun er og forklarer ham hvad sagen drejer sig om og hvad jeg har gjort ved bildøren. Klokken ca. 12.30 kører jeg hjem igen uden at have snakket med modparten.

Jeg ringer i de følgende 2-3 uger til hende adskillige gange på forskellige tidspunkter - både dag og aften uden at komme i kontakt med hende. Jeg regner selvfølgelig derfor med, at der ikke bliver nogen forsikringssag. Jeg har heller ikke fået oplysninger om hendes forsikringsselskab."

Efter modtagelse af klagerens redegørelse fremsendte selskabet en kopi af taksatorrapporten til klageren og meddelte desuden ved skrivelse af 6/7 2004 til ham, at det ikke havde anerkendt kravets størrelse over for modparten.

Om det videre forløb i sagen har selskabet i skrivelse af 21/2 2005 til nævnet redegjort således:

"Den 10.07.2004 modtager vi så svar fra If, som fastholder Deres krav, såfremt vi ikke kan bevise vor forsikringstagers påstand om skadens størrelse.

Den 04.08.2004 fremsendes der kopi af If's skrivelse til vor forsikringstager sammen med brev hvori vi udbeder os hans skriftlige kommentarer til If's skrivelse. Ved sam-

me lejlighed forespørger vi vor forsikringstager, om der er taget billeder af skaden på modpartens køretøj.
Vi modtager svar fra vor forsikringstager den 19.08.2004. Han ønsker taksatorrapporten fra If defineret mere konkret, idet han har taget billeder af sin egen bil der beviser, at han ikke kan have forvoldt skaden på modpartens bil. Samtidig undrer han sig over, at der anføres skade på såvel højre som venstre side af bilen, når den kun er ramt i højre side.

Den 19.08.2004 skriver vi til vor forsikringstager og beder ham fremsende billederne af hans egen bil. Da vi modtager disse billeder fremsendes de til If sammen med skrivelse om, at vi ikke kan anerkende kravets størrelse.

Den 11.10.2004 modtager vi svar fra If, som fastholder kravet ud fra deres forsikringstagers forklaring. Den 18.10.2004 fremsender vi svar til If om, at vi umuligt kan anerkende skadens størrelse, da vor forsikringstager har oplyst, at der kun er tale om en stribe med maling på modpartens bil, og at dette umuligt kan løbe op i et krav på kr. 10.903,11.

Hertil svarer If den 23.10.2004 at skaden er opgjort af taksator og at de fastholder kravet, såfremt vi ikke kan bevise vor forsikringstagers påstand.

Den 26.10.2004 beder vi If's taksator kommentere, at der ud fra rapporten er sket af- og påmontering af dørbeklædning i venstre forside samt af- og påmontering af udvendig spejl. Dette burde ikke være nødvendigt, når skaden er på højre side midt og bag. Samtidig spørger vi om deres taksator har set buler på bilen.

If svarer den 04.11.2004 tilbage, at taksatoren efter gennemgang af rapporten har opdaget en fejl omkring det i vor skrivelse af 26.10.2004 forespurgte. Rapporten ændres således til at beløbe kr. 10.008,73 frem for kr. 10.903,11.

Den 19.11.2004 beder vi vor egen taksator gennem Taksatorringen kigge rapporterne fra If igennem og vurdere priserne ud fra skaden. Vor taksator undersøger sagen

og oplyser hertil, at der er ridse på højre fordør/bagskærm og bule på højre bagskærm, prisen for udbedring af dette ser rimeligt ud.

Den 07.01.2005 afregner vi overfor If, da vi ikke ser det muligt at påvise, at vor forsikringstager ikke har forvoldt skaden. Vor forsikringstager modtager samtidig besked om, at skaden er afsluttet og at der er tale om en bonusbelastende skade med virkning fra 01.04.2004.

Anerkendelsen sker, som nævnt ovenfor, idet vi ikke har været i stand til at bevise, at skaden ikke stammer fra vor forsikringstagers påkørsel af modparten den 23.03.2004. Vor forsikringstager har anerkendt, at have påkørt modparten den pågældende dag, han mener dog ikke skaden stammer herfra. Dette har ikke været muligt for os at bevise, hvorfor vi har anerkendt kravet fra If."

Klageren har over for nævnet udtrykt utilfredshed med at selskabet har anerkendt kravet fra modpartens selskab. Således anfører klageren i skrivelse af 6/3 2005 bl.a.:

"Himmerland Forsikrings egen taksator har gennemgået rapporten fra If og oplyser, at der er ridse på højre fordør/bagskærm og bule på højre bagskærm. Den oplysning er ny for mig. Ifølge rapporten er der udskiftet og malet en bagdør. At der har været så stor en skade på bagdøren, at den skulle udskiftes, det kan jeg ikke forstå. Da min kone kiggede på skaden sammen med modparten, var der ikke uenighed om, at der kun var maling fra vores bil at se på modpartens bil.

...

Jeg kan ikke forstå der afregnes med If, når der er sagt til både modparten og Himmerland Forsikring at de ikke skal blandes ind i det fordi vores forsikring ville stige 2 trin.

...

Vi har heller ikke påtaget os det fulde ansvar i denne sag, idet modparten burde have set, at min kone var begyndt at bakke. På skadeanmeldelsens rubrik SKYLD har jeg derfor skrevet: **begge parter**. Jeg synes også det er mærkeligt, at en vurdering af bilens skade hos en autolakerer lyder på 3-4.000 kr. og så er endt på 10.008,73

5. 65.886

kr. Ligeledes er det mærkeligt, at hun overhovedet ikke reagerer på alle de gange jeg ringer til hende."

Selskabet har i skrivelse af 22/3 2005 til nævnet fastholdt sin afgørelse og har desforuden redegjort for selskabets stillingtagen til klagerens bemærkninger vedrørende taksatorens vurdering af reparationsomkostningerne og selskabets anerkendelse af klagerens fulde skyld i uheldet.

Klageren og selskabet er efterfølgende fremkommet med yderligere bemærkninger i skrivelser til nævnet.

Nævnet udtaler:

Efter sin gennemgang af sagen finder nævnet, at selskabet - i overensstemmelse med sædvanlig praksis - har udbetalt erstatning baseret på en taksering foretaget af en taksator. Nævnet har på baggrund af de tilvejebragte oplysninger ikke grund til at tro, at taksatoren har godkendt andre skader end dem, der efter taksatorens vurdering hidrører fra uheldet, eller at taksatoren har valgt en dyrere reparationsmåde end nødvendigt.

Det er således nævnets opfattelse, at selskabet ikke har udbetalt anden erstatning, end hvad det som ansvarsselskab er forpligtet til i medfør af færdselslovens § 108. Herefter, og da nævnet finder, at klagerens interesser i henhold til forsikringsaftalen er behørigt varetaget af selskabet,

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Marianne Højgaard Pedersen

udskriften bekræftes

Henning Jønsson